

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **X. Y.**
t. č. zařízení pro zajištění cizinců B.
zastoupený advokátem Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 13, Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 1. 2025, č. j. MV-176140-4/OAM-2024
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Jádrem sporu je otázka, zda je žalobce povinen hradit náklady spojené s jeho zajištěním v celkové výši 9 680 Kč a paušální částku za náhradu nákladů řízení ve výši 2 500 Kč. Žalobce argumentuje, že byl zajištěn nezákonně, jelikož dne 3. 12. 2024 Rumunsko neakceptovalo převzetí žalobce. Tohoto dne dle žalobce odpadl důvod zajištění.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

Žaloba

2. Žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil. Žalobce namítá, že Rumunsko dne 3. 12. 2024 neakceptovalo žádost o zpětvzetí žalobce podle čl. 18 písm. b) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013. Žalobce byl přitom zajištěn z důvodu řízení o jeho předání do Rumunska. Zákonný důvod jeho zajištění v důsledku neakceptace zpětvzetí odpadl. Žalobce byl tedy od 3. 12. 2024 zajištěn bez zákonného důvodu, a proto nemá povinnost hradit náklady zajištění vzniklé od tohoto dne až do jeho faktického propuštění.

Vyjádření k žalobě

3. Žalovaný ve svém vyjádření navrhuje žalobu zamítnout jako nedůvodnou. Uvádí, že žalobce neprokazuje nezákonnost rozhodnutí. Žalobce byl zajištěn od 24. 11. 2024 až do 3. 1. 2025. Zajištění bylo naposledy prodlouženo ode dne 20. 12. 2024 o 14 dnů.
4. Napadené rozhodnutí tedy bylo vydáno zcela po právu. Žalovaný dále odkazuje na správní spis.

Posouzení věci soudem

5. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní, dále jen „ř. s.“). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 ř. s.). Neshledal přitom vady, ke kterým by měl povinnost přihlídnout z moci úřední. Městský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 ř. s., neboť žalobce s takovým postupem výslovně souhlasil a žalovaný se ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Soud neshledal důvod nařídit jednání ani za účelem dokazování. Žalobce k důkazu navrhoval *dokument, kterým Rumunsko neakceptovalo žádost o zpětvzetí žalobce*. Skutečnost, že Rumunsko dne 3. 12. 2024 neakceptovalo žádost o přijetí žalobce zpět není mezi účastníky řízení sporná a vyplývá i z rozhodnutí o prodloužení doby zajištění. Toto rozhodnutí je přitom součástí správního spisu, kterým se dokazování neprovádí.
6. Soud vyšel zejména z následující právní úpravy:
7. Podle § 176c odst. 1 zákona o pobytu cizinců *Při úhradě nákladů spojených se zajištěním cizince za účelem předání nebo průvozu podle mezinárodní smlouvy nebo přímo použitelného předpisu Evropské unie anebo zajištěním cizince za účelem průvozu leteckou cestou (§ 152 a 153) se postupuje obdobně jako při úhradě nákladů spojených se zajištěním cizince za účelem správního vyhoštění.*
8. Podle § 123 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) *Náklady spojené se správním vyhoštěním zahrnují náklady na ubytování a stravování, přepravní náklady a ostatní nutné peněžní náklady. Do nákladů spojených se správním vyhoštěním se dále zahrnují náklady podle věty první za cizince ubytovaného v zařízení společně s cizincem zajištěným za účelem správního vyhoštění.*
9. Podle § 123 odst. 7 zákona o pobytu cizinců *Písemné vyhotovení rozhodnutí o povinnosti uhradit náklady spojené se správním vyhoštěním, které je prvním úkonem v řízení, ministerstvo cizinci předá při opuštění ze zařízení, nebrání-li tomu výjimečné okolnosti. Není-li možné zajistit přítomnost tlumočníka, ministerstvo současně s písemným vyhotovením rozhodnutí předá cizinci*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

v jazyce, do kterého bylo cizinci tlumočeno v řízení o zajištění, informace o obsahu rozhodnutí, celkové výši nákladů a možnosti podat proti rozhodnutí žalobu k soudu.

10. Žalobce namítá, že od okamžiku, kdy Rumunsko neakceptovalo žádost o zpětvzetí, byl zajištěn bez zákonného důvodu a tudíž nezákonně. Z toho důvodu nemůže žalovaný po žalobci požadovat ani náhradu nákladů zajištění.
11. Rozhodnutí o nákladech zajištění je samostatným rozhodnutím, které je podle § 123 odst. 3 zákona o pobytu cizinců prvním úkonem v řízení a jeho právní osud je velmi těsně svázán s rozhodnutím o zajištění, resp. s rozhodnutími o prodloužení zajištění. Pokud odpadne právní důvod zajištění, tj. rozhodnutí o zajištění (příp. též rozhodnutí o prodloužení zajištění), rozhodnutí o nákladech zajištění nemůže samostatně obstát, bylo-li řádně jeho adresátem napadeno (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2022, č. j. 2 Azs 30/2020-66).
12. Žalobce byl zajištěn nejprve na základě rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy (dále jen „policie“) ze dne 24. 11. 2024, č. j. KRPA-366483-12/ČJ-2024-000022-ZZC, na dobu třiceti dnů a následně bylo toto zajištění prodlouženo o 14 dnů rozhodnutím policie ze dne 20. 12. 2024, č. j. KRPA-366483-32/ČJ-2024-000022-ZZC (dále jen „rozhodnutí o prodloužení zajištění“).
13. Posuzování zákonnosti těchto rozhodnutí není předmětem tohoto řízení. Proti oběma uvedeným rozhodnutím byl žalobce oprávněn podat žalobu podle § 65 s. ř. s. a domáhat se jejich zrušení.
14. Žalobce však ani netvrdí, že by se zrušení uvedených rozhodnutí domáhal natož že by byla soudem zrušena. Skutečnost, že Rumunsko neakceptovalo žádost o zpětvzetí, policie přitom v rozhodnutí o prodloužení zajištění uvedla. Konstatovala, že žádost nebyla podle rumunských orgánů dostatečně odůvodněná. Žalovaný proto zaslal dne 19. 12. 2024 žádost o přehodnocení negativní odpovědi s tím, že Rumunsko mělo dalších 14 dnů na reakci.
15. Soud s žalobcem obecně souhlasí v tom, že je pro zákonnost zajištění nutné, aby existoval předpoklad, že bude realizován účel zajištění. Tento závěr vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu, který konstatoval, že o zajištění cizince nelze rozhodnout, pokud zákonný účel omezení osobní svobody cizince nebude pravděpodobně možné uskutečnit a že správní orgán je naopak povinen v takovém případě cizince neprodleně propustit na svobodu (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2011, č. j. 7 As 79/2010-150, č. 2524/2012 Sb. NSS). Zda bylo možné splnit účel zajištění a zda byla rozhodnutí o zajištění a rozhodnutí o prodloužení zajištění vydána v souladu se zákonem, však soud nemůže soud posuzovat v tomto řízení. Naopak musí v souladu se zásadou presumpce správnosti aktů vydaných orgány veřejné správy považovat uvedená rozhodnutí za zákonná a správná (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 As 79/2008-128, publ. pod č. 1815/2009 Sb. NSS).
16. Právní osud rozhodnutí o nákladech řízení je s rozhodnutím o zajištění a o prodloužení zajištění velmi těsně svázán. Jelikož uvedená rozhodnutí nebyla zrušena, soud musí považovat zajištění žalobce za zákonné. Žalobce je povinen podle § 176c odst. 1 zákona o pobytu cizinců hradit náklady spojené s jeho zajištěním. Námitka žalobce proto není důvodná a soudu nezbylo než žalobu zamítnout.

Závěr a náklady řízení

17. Soud nepřisvědčil námitce žalobce, že je napadené rozhodnutí nezákonné, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl I. výrokem jako nedůvodnou.
18. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto soud II. výrokem rozhodl, že nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud jejich náhradu III. výrokem nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. prosince 2025

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.